

paase, hvilke af de mange Foranstaltninger, der vare paatrængende, som det ikke blot var ønskeligt men absolut nødvendigt at faae udført. Jeg tror, at der stikker Forsvarstanken en lille Hestefod frem. Jeg har det ærede Medlem mistænkt i denne Henseende for, at disse „absolut nødvendige“ Ting, som Ministeriet skulde fuldføre, og hvorfor han mente, at Ministeriet kunde ganske rolig lade Jernbanerne ligge, skulde da vel ikke være Forsvarsagen? Det vil jeg imidlertid overlade det ærede Medlem selv at finde ud af. Naar jeg hører Tale om det „absolut nødvendige“ fra de Herrers Side, er jeg vis paa, at det ender i en eller anden Groft eller Fæstning, og det er ogsaa det, som gjør Modstand her i Dag. Det ærede Medlem havde ganske vist nogle Grunde for disse store Planer, men de Grunde, som det ærede Medlem havde, vare de samme, som jeg har hørt af alle Modstanderne af den økonomiske Positiv; de ere komne fra den ærede Minister i Udvalget og her i Salen, de ere komne fra det ærede Medlem og fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgtreds (Berg), og de ere komne fra alle deres Side, som Intet ville have. Der er nu først den Grund, at vi have ikke Raad dertil, idet det er meget for dyrt, men naar man saa skal til at undersøge, hvorfor man ikke har Raad dertil, saa stiger og voxer det med store, næsten ubegribelig store Tal; man kommer op til Summer, som ere aldeles fabelagtige, og for at naae disse fabelagtige Summer bestrebe de forskjellige Talsmænd for Sparjommeligheden, det synes jeg i ethvert Tilfælde, sig lidt for ivrigt. Det var bedre, om de Herrer lagde paa Bordet en vel overveiet Plan, som var nogenlunde stemmende med Forholdene. Jeg har i de Opgjørelser, jeg har hørt nævne, faaet forskjellige Tal; fra den ene Side siges der (Afbrudelser) ... En af det ærede Medlems Meningsstæller i Kampen, naaer, naar der er Tale om de kjøbenhavnske Banegaardsforhold, til 20 Millioner; en Anden naaer til 26 Millioner; En kommer, naar der er Tale om Frihavn, til 10 Millioner; en Anden til 20 Millioner; En nævner, naar der er Tale om en Gjedseroute, 2 Millioner; en Anden 8 Millioner. Det gaar saaledes frem og tilbage mellem Millioner; den ene Side faaer en Sum af 40 Millioner, og fra den anden Side hører man Summa 80 Millioner; det kan dog umuligt være rigtigt. Mon det ikke var mest praktisk, naar vi vilde se, hvad det, her er Tale om, koster, om vi holdt os til det, her er forlangt, saa ville vi komme lettere ud af det. De Herrer, der angribe de Forslag, der ere komne frem

fra Udvalgets Flertal, fra Oppositionens Side, have en aldeles uendelig Masse andre Ting, som skulle komme i Betragtning, og som de ligge med, som ville være Konsekventer, som vi saa ere tvungne til i Fremtiden at tage med. Men de Herrer ønske ikke paa nogen Maade, hvordan man skulde blive tvungen til alle disse Konsekventer. Nei, lad os tage det, der ligger for; det er udelukkende i dette Dieblit foruden Regjeringens eget lille Forslag om en Dampfærgeshavn ved Helsingør, en Rystbane fra Helsingør til Kjøbenhavn, en Bane, som ikke er absolut nødvendig for Trafiken, men som det ikke desto mindre vilde være en Taabelighed ikke at bygge saa hurtigt som mulig, dels af Rentabilitetsgrunde og dels paa Grund af den større Hurtighed, den vil medføre for Beboerne, og den rimeligvis større Snefrihed, den vil medføre, kort sagt, fordi den vil være en meget fordelagtig Bane. Lad os altsaa tage denne Rystbane og sætte den til 6 Millioner. (Afbrudelse). Ja, en Rystbane fra Kvistgaard til Klampenborg, antager jeg, maa ikke kunne koste mere end 6 Mill. Kr. Det ærede Medlem har endog taget noget Mindre, jeg er gaaet højere op for at tage andre Ting med i Betragtning, og det bliver saa en 5 à 6 Mill. Kr. Og saa er der foruden fra vor Side forlangt een eneste Ting, og det er en Dampfærgesforbindelse mellem Gjedser—Warnemünde. Det er det, der saa nødvendigt maa gøres, for at føre Vare-Trafiken gennem vort Land ved Benyttelsen af den svenske Bestyrstbane. Hertil have vi indskrænket os, netop fordi vi fra Oppositionens Side ikke ville tage et stort Program op og lade det bulne og voxer saaledes, at der ingen Grændser er for det Hele, og derved hindre Gjennemførelsen. Vi have netop for at gjøre det praktisk og muligt at udføre det og for at sikre sig med Hensyn til, at man kan begynde uden at frygte for Konsekventerne, taget de Spørgsmaal op, som det var tilstrækkeligt at gennemføre, og det paa en saadan Maade, at det Hele kan suppleres og gøres fuldkomnere og bedre, saa meget som man med Tiden vil. Efter det ærede Medlems egen Opfattelse vil Dampfærgesforbindelsen koste 2 Mill. Kr. (Afbrudelse). Ja, omtrent 2 Mill. Kr., og det, som vi forlange, er 5 eller 6 Mill. Kr., men lad os sige 7 Mill. Kr. Det er det Hele. Det er det, vi nu ikke have Raad til, det kan denne Statskasse ikke bære. Denne Statskasse, hvoraf man i Sommer, tog 8—9 Mill. Kr. uden at spørge derom, uden Forhandling, uden Betænkning, den har nu paa ingen Maade Raad til at anlægge en nyttig, for Kjøbenhavns og Landets gennemgaaende